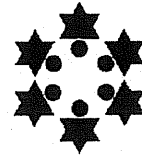

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

כ"ז בשבט התשע"ד
28 בינואר 2014

בד. 2014-108
בד"מ 121/13
ת.ז. : 030560247

ס.2.14
06-02-2014

704 / 13-12

בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה

בפני : עו"ד אברהם בן קרת
- יו"ר המותב
- חברת המותב
- חברת המותב
עו"ד אפרת נאות מרקוביץ
גבי סוזי לוי

התובעת: עו"ד אודליה גליק

הנאשם: יוסף אמיר שוורץ

ב"כ הנאשם: עו"ד ביי-אלון
עו"ד שירה בס-רוזן

נציגת המשרד: גבי אוריה שבח

הכרעת דין

1. הנאשם הינו עובד משרד הרווחה והשירותים החברתיים (להלן: המשרד), ובתקופה הרלוונטית לתובענה דנא, שימש כעו"ס ראשי לחוק באגף לטיפול באדם עם מוגבלות שכלית ולחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות. במסגרת תפקידו, אתראי הנאשם על צווים, ייעוצים, הדרכות וועדות אבחון.
2. בפני בית הדין, בתאריך 23/01/2014, הוגש נגד הנאשם כתב תובענה מתוקן (להלן: "כתב התובענה המתוקן"), במסגרת הסדר טיעון, אשר ייחס לנאשם את המעשים המפורטים בו ויפורטו להלן.
3. בפרק המבוא בכתב התובענה המתוקן פורט, כי אשת הנאשם הינה בעלת מניות ועובדת בכירה בחברת ק.ט.ב קהילה טיפולית בריאה בע"מ, שהינה חברה אשר בבעלותה הוסטלים בתחום בריאות הנפש (להלן: "ק.ט.ב"). עוד צוין, כי הנאשם לא קיבל היתר לעסוק בעבודה פרטית בזמן הרלוונטי לאישום.

4. בכתב התובענה המתוקן נטען, כי בחודש מרץ 2009 או בסמוך לכך, חתם הנאשם על הסכם רכישת ציוד להוסטל נ.מ 1996 בע"מ, על ידי חברת ק.ט.ב. הנאשם חתם על ההסכם כנציג של חברת ק.ט.ב. התביעה ממשיכה ומפרטת, כי לפני חתימת חוזה הרכישה הנ"ל, נפגש הנאשם פעמיים עם נציג הוסטל ברוש, מר ברק דון, במסגרת המו"מ שקדם לחתימת החוזה הנ"ל.

5. בסעיף נוסף, הואשם הנאשם, בכך שביום 06/08/2013 שעה 16:00, נפגש הנאשם עם פונה, ששימשה באותה עת כתחקירנית של ערוץ 10. הפגישה התרחשה לאחר שהנאשם חתם על כרטיס, לסיום יום עבודתו. במהלך פגישה זאת, טענה התביעה כי הנאשם הזמין את הפונה לסיור באחד ההוסטלים של חברת ק.ט.ב., אשר לדעת הנאשם, מתאים לנשוא פנייתה – הוא אחיה, שלדבריה, סובל מפוסט טראומה הקשורה לשירותו הצבאי. ממשיכה התביעה וטוענת, כי בשיחה זאת, הציג עצמו הנאשם כ"בעל הבית" של חברת ק.ט.ב.

6. התביעה טוענת, כי במעשיו הנ"ל, עסק הנאשם בעבודה פרטית ללא היתר, תוך שהוא שם עצמו במצב של חשש לניגוד עניינים עם עבודתו ותפקידו, פגע במשמעת שירות המדינה, התנהג התנהגות שאינה הולמת עובד מדינה ולא קיים אחר הוראה כללית או מיוחדת שניתנו לו כדין. במעשיו הפר את סעיפים 42.401 לתקשייר ו- 4.02 לכללי האתיקה של עובדי המדינה.

7. הנאשם הואשם לפי סעיפים 17(1)(2) ו-3 לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג – 1963.

8. ביום 23/01/2014 הודה הנאשם, במסגרת הסדר הטיעון, באישומים ובעבירות המיוחסים לו בכתב התובענה המתוקן, והורשע על פיהם.

הכרעת הדין ניתנה, במעמד הצדדים, במועד האמור, כ"ב בשבט תשע"ד 23/01/2014.

גב' סוזי לוי

חברת המותב

עו"ד אפרת נאות מרקוביץ

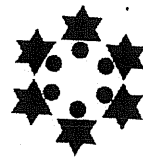
חברת המותב

עו"ד אברהם בן קרת

יו"ר המותב

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

כ"ז בשבט התשע"ד
28 בינואר 2014

בד. 107-2014
בד"מ 121/13
ת.ז. : 030560247

בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה

- יו"ר המותב
- חברת המותב
- חברת המותב

בפני :
עו"ד אברהם בן קרת
עו"ד אפרת נאות מרקוביץ
גבי סוזי לוי

התובעת: עוד אודליה גליק

הנאשם: יוסף אמיר שוורץ

ב"כ הנאשם: עו"ד ביין-אלון
עו"ד שירה בס-רוזן

נציגת המשרד: גבי אוריה שבח

גזר – דין

1. הנאשם, יליד 1950, שימש, בתקופה הרלוונטית לתובענה דנן, כעובד סוציאלי ראשי לחוק באגף לטיפול באדם עם מוגבלות שכלית ולחוק הכשרות המשפטית. בתאריך 23/01/2014, הרשענו את הנאשם, על פי הודאתו ובמסגרתו של הסדר טיעון, הנסמך על כתב תובענה מתוקן, בעבירות משמעת על פי סעיפים 17(1)(2) ו-3 לחוק שירות המדינה (משמעת) – התשכ"ג – 1963. הנאשם מושעה מעבודתו מאוגוסט 2013.

2. הנאשם הורשע, כמפורט בהכרעת הדין, בכך שעבד בעבודה פרטית בלא שקיבל היתר לכך ותוך שהעמיד עצמו בחשש לניגוד עניינים, בפגיעה במשמעת שירות המדינה, בהתנהגות בלתי הולמת עובד מדינה, כמו גם בהפרת הוראות התקשייר וכללי האתיקה לעובדי המדינה.

3. בפרק המבוא בכתב התובענה המתוקן פורט, כי אשת הנאשם הינה בעלת מניות ועובדת בכירה בחברת ק.ט.ב קהילה טיפולית בריאה בע"מ, שהינה חברה אשר בבעלותה הוסטלים בתחום בריאות הנפש (להלן: "ק.ט.ב"). עוד צוין, כי הנאשם לא קיבל היתר לעסוק בעבודה פרטית בזמן הרלוונטי לאישום.

4. בחודש מרץ 2009 או בסמוך לכך, חתם הנאשם על הסכם רכישת ציוד להוסטל נ.מ. 1996 בע"מ, על ידי חברת ק.ט.ב. הנאשם חתם על ההסכם כנציג של חברת ק.ט.ב. התביעה ממשיכה ומפרטת, כי לפני חתימת חוזה הרכישה הנ"ל, נפגש הנאשם פעמיים עם נציג הוסטל ברוש, מר ברק דון, במסגרת המו"מ שקדם לחתימת החוזה הנ"ל.
5. סעיף נוסף, בגינו הורשע הנאשם, התייחס לכך שביום 06/08/2013 שעה 16:00, נפגש הנאשם עם פונה, ששימשה באותה עת כתחקירנית של ערוץ 10. הפגישה התרחשה לאחר שהנאשם חתם על כרטיס, לסיום יום עבודתו. במהלך פגישה זאת, טענה התביעה כי הנאשם הזמין את הפונה לסיור באחד ההוסטלים של חברת ק.ט.ב., אשר לדעת הנאשם, מתאים לנשוא פנייתה – הוא אחיה, שלדבריה, סובל מפוסט טראומה הקשורה לשירותו הצבאי. ממשיכה התביעה וטוענת, כי בשיחה זאת, הציג עצמו הנאשם כ"בעל הבית" של חברת ק.ט.ב.
6. כאמור, הנאשם הודה במעשים אלה והורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר הטיעון.

7. הסדר הטיעון

באי כח הצדדים הגיעו לידי הסדר טיעון, לפיו יוטלו על הנאשם אמצעי המשמעת הבאים: נזיפה חמורה, הפקעת משכורת קובעת אחת, שתנוכה מתשלומי פרישתו החוקיים, הנאשם יפרוש משירות המדינה ביום 01/02/2014. השעייתו תישאר בעינה, עד לתאריך זה.

8. טיעוני התביעה לכיבודו של הסדר הטיעון

- א. התביעה רואה את מעשיו בחומרה, הן על רקע מעמדו הבכיר והן מחמת העובדה שבשנת 2005 הורשע בבית דין זה בשלושה אישומים, אשר אחד מהם היה בגין היותו דירקטור באותה חברת ק.ט.ב. התובעת מגישה את הכרעת הדין וגזר הדין בתיק בד"מ 70/03.
- ב. הייתה על הנאשם חובה מוגברת לנקוט משנה זהירות בהתנהגותו, במיוחד בכל הקשור לקשריו עם חברת ק.ט.ב., לרבות החובה לבקש היתר לעבודה פרטית.
- ג. המעשים בהם הורשע חוטאים לתכליות הדין המשמעתי ובמיוחד בתדמית השירות ובטוהר המידות הנדרש, במיוחד מעובד בכיר. מפנה לפסיקה.
- ד. החשש לניגוד עניינים חמור כאשר מדובר בעובד הציבור האמור לשמש נאמן ציבור בענייניו, קיימת ועדה משותפת למשרד הבריאות ולמשרד הרווחה, שתפקידה לסיגור

- את החוסים, באם הם מתאימים לטיפול נפשי או לטיפול של לקות הנובעת מפיגור. מכאן, החשש לניגוד עניינים מצידו של הנאשם, העולה מהנסיבות המתוארות לעיל.
- ה. על בית הדין להעביר מסר נורמטיבי הרתעתי, המחדד את הרגישות, בנסיבות כאלה, אפילו כאשר יש חשש לניגוד עניינים.
- ו. לזכותו של הנאשם, מציינת התובעת, כי הוא משרת במשרד שנים רבות. חוות הדעת המקצועיות עליו, חיוביות. הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי רב.
- ז. התביעה החליטה שלא לבקש פסילה, מאחר והן הנאשם והן המשרד אינם מעוניינים בחזרתו של הנאשם לעבודה במשרד. המדינה אינה רואה בתיק זה תקדים לפיו, אין לבקש במקרים כאלה גם פסילה.

נציגת המשרד

מכירה את הנאשם מכח תפקידה כסגנית מנהל אף משאי אנוש במשרד. בהתאם לחוות הדעת, הנאשם הוא איש מקצוע טוב. ידוע כאדם המוכן לעזור לפונים אליו. עובד בכיר. במיוחד לאחר הרשעתו הקודמת בבית הדין, היה מצופה ממנו כי יתנהג במשנה זהירות ובמרד לא יגיע עימו שוב לבית הדין. המשרד מצטרף להסדר.

טיעוני ההגנה לכיבודו של הסדר הטיעון

- א. הנאשם עובד ותיק ומוערך – מגישה הערכות עובד ומשוב, לשנים 2010-2011.
- ב. המעשים המתוארים בכתב התובענה המתוקן הינם מעשים נקודתיים, אשר למעשה, אין לראות בהם משום חשש לניגוד עניינים. במקרה הראשון, חתם בשם אשתו על ההסכם לרכישת ציוד, מאחר והיא לא עבד בחברה, כאשר אשתו היא בעלת תפקיד בחברת ק.ט.ב. במקרה השני, שהיה לאחר שעות העבודה של הנאשם, הסכים לעזור לפונה מאחר והוא אוהב לעזור לאנשים, למרות שאותו אדם, אשר תחקירנית ערוץ 10 התחזתה לאחותו, בכלל נמצא בטיפול של משרד הבריאות ולא של משרד הרווחה. כל מה שעשה הנאשם הוא שהפנה אותה שיהיה טיפול בק.ט.ב. מי שביקש מידע על ק.ט.ב, ממשיכה הסנגורית, הייתה אותה תחקירנית.
- ג. אף המשרד הודה כי הנאשם הוא אדם המוכן לעזור לכל מי שפונה אליו. כך טבעו.
- ד. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. הורשע בשני אירועים נקודתיים בלבד.
- ה. בניגוד לדברי התובעת, הנאשם לא הורשע, בהרשעה הקודמת, בכהונתו כדירקטור, אלא כמיופה כח של אשתו באופן נקודתי.

החלטת בית הדין9. על העבירות

העבירות הנוגעות לאיסור עבודה פרטית של עובד מדינה, כמו גם אלה הנוגעות לחשש לניגוד אינטרסים של עובד המדינה, זכו להתייחסות רבה בפסיקה של בית דין זה, אשר הונחה על ידי פסיקת בית המשפט העליון. תכליתם של שני איסורים אלה באה לידי ביטוי, בעש"מ 5205/01 פרנס נ' יו"ר רשות השידור, פ"ד נו(2) 9, 18. כך נקבע על יד כבוד השופטת, כתוארה אז, בייניש: "כפי שציינו לא פעם, האיסור על עבודה פרטית בלא היתר מגשים אינטרסים לגיטימיים של המעביד הן בשירות המדינה והן בסקטור הפרטי. בראש וראשונה האיסור נועד למנוע היווצרות מצב של ניגוד עניינים בין עבודתו הראשית של העובד לבין העבודה הנוספת שבה הוא מעוניין לעסוק, בייחוד כאשר מדור בעובד השירות הציבורי, האמור לשמש כנאמן של הציבור. מעבר לכך, האיסור נועד לממש את ציפייתו הסבירה של המעביד כי העובד יקדיש את תשומת ליבו לעבודה שבעבורה הוא מקבל משכורת מלאה, בלי שיוסח או יופרע בל מחויבויותיו למקום עבודה אחר. כך למשל ציין כבוד השופט שמגר בעש"מ 1/82 חנוכי נ' נציב שירות המדינה – פ"ד לו(2) 81, 84: "מי שמבקש לשרת בשירות המדינה חייב לקבל על עצמו את המגבלות והסייגים הנובעים מכך, ואין לקבל בשום אופן את הגישה, לפיה יכול עובד מדינה, ששכרו משולם מקופת הציבור, לדחוק חובתו כלפי שירות המדינה לקרן זווית ולחפש עיסוקים כאוות נפשו".

לעניין חשש לניגוד אינטרסים, ראה גם עש"מ 6529/03 רואי קליגר נ' נציבות שירות המדינה, פ"ד נח(1) 754.

בעניינינו, יש מימד משמעותי יותר של חומרה, בהתחשב בכך שמדובר בהרשעה חוזרת של הנאשם. בית הדין עיין בהכרעת הדין ובגזר הדין בבד"מ 70/03. בסעיף הראשון של כתב האישום שם, אכן הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בכך ששימש כדירקטור בחברת ק.ט.ב. תוך כדי עבודתו במשרד, כאשר, לעתים אף בשעות עבודתו בשירות המדינה, נתן יעוץ טלפוני, במסגרת תפקידו בחברת ק.ט.ב. כתב התובענה דשם, בגינו הורשע, אף פירט כי במשך כחצי שנה נהג הנאשם לבקר בהוסטלים של חברת ק.ט.ב, בתדירות של פעמיים בחודש, במשך כחצי שעה בכל פעם. ביקורים אלו נערכו לעיתים, בשעות עבודתו בשירות המדינה.

כפי שעולה מן הפסיקה שהבאנו לעיל, איסור עבודה פרטית ללא היתר והחשש לניגוד אינטרסים, אינם מתייחסים לעובד המדינה בדרגה בכירה דווקא, אלא לכל עובד בשירות המדינה. יחד עם זאת, קובעת הפסיקה, כי לכל דבר ועניין, ככל שהעובד בכיר יותר אמורת המידה הנדרשות ממנו גבוהות יותר מאשר של עובד מן השורה. לפיכך

להחמיר עם העובד הבכיר בדרישות. כך, למשל, נקבע בעש"מ 4123/95 יוסף אור נ' נציבות שירות המדינה, פ"ד מט(5) 184, 191 ובפסקי דין נוספים.

הנאשם דנא אף התקדם מאז גזר הדין בבד"מ 70/03 מתפקיד של מפקח מחוזי במשרד, לתפקיד של עובד סוציאלי ראשי, אשר במסגרת סמכויותיו, אחראי על צווים, ייעוצים, הדרכות וועדות אבחון. אין חולק על בכירותו במשרד. למרות זאת, כאשר המעשה האחרון בגינו הורשע הינו מאוגוסט 2013, אין להסיק אלא, כי החשש לניגוד אינטרסים בין עבודתו בשירות המדינה לבין זיקתו לחברת ק.ט.ב לא פג במשך השנים.

הנאשם לא הפנים את חובת הזהירות המוגברת בה חב ומקובלת על בית הדין, לחלוטין, עמדת התביעה בעניין זה, כפי שבאה לידי ביטוי בטיעוניה בפנינו. נאמר כבר עתה, כי החלטנו לקבל את הסדר הטיעון על אתר, רק מאחר וכלל בתוכו פרישה מיידיית משירות המדינה.

10. על תכלית הדין המשמעתי

כידוע, בהליך המשמעתי משמשים אמצעי המשמעת בתפקיד מניעתי. אמצעי המשמעת הנגזרים על עובד מדינה, תכליתם מניעת הישנות מעשים דומים בעתיד. ובלשונו של כבוד השופט זמיר:

"בדין המשמעתי, אמצעי המשמעת אמור לשמש אמצעי מניעה יותר מאשר אמצעי ענישה: התכלית העיקרית של אמצעי המשמעת היא כאמור, למנוע פגיעה משמעותית בתפקוד של שירות המדינה או התדמית של שירות זה, שכן תדמית ראויה היא תנאי הכרחי לפעילות תקינה של השירות."

(עש"מ 5282/98 מדינת ישראל נ' תמר כתב, פ"ד נב (5) 87, 93).

התכלית המניעתית היא כפולה: מניעת פגיעה משמעותית בתפקודו של השירות הציבורי, בתדמיתו ובאמון הציבור בו, כאמור, מחד, והרתעת עובדים אחרים לבל ייכשלו במעשים דומים מנגד.

על תכלית זו של אמצעי המשמעת עמד בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין. ראה למשל: עש"מ 356/96 פלוני נ' נש"מ, דינים עליון כרך מג 446; עש"מ 5574/00 אורי בנית נ' מדינת ישראל נ' עבדאללה חמזה פד"י נג (3) 77 ועש"מ 9433/07 מדינת ישראל נ' מרינה אבשלומוב (ניתן ביום 21.5.08).

11. על נסיבותיו האישיות של הנאשם

הנאשם יליד 1950 מכהן בתפקיד בכיר במשרד הרווחה והשירותים החברתיים. בשירות המדינה משנת 1979. חוות הדעת המקצועיות עליו טובות. בהערכה המילולית שניתנה לו, בגיליון הערכה ומשוב לשנת 2011, נכתב, כי הוא ממלא את עבודתו המורכבת ביותר בצורה טובה מאד, לוקח על עצמו משימות יוצאות דופן ומצליח לפתור אותן. הנאשם הודה על אתר במעשים בהם הורשע וחסך זמן שיפוטי יקר.

12. על מידתם של אמצעי המשמעת

בית הדין סבור כי אמצעי המשמעת עליהם הוסכם בתיק דנא, אכן משיגים את תכליות הדין המשמעת. בהיותו של הנאשם עובד בכיר, החוטא פעם נוספת גם בעבירות בהן הורשע בעבר על ידי בית הדין, אחת דינו, לא להמשיך את עבודתו בשירות המדינה. טוב עשה הנאשם כאשר הפנים זאת, בהסכימו להסדר טיעון הכולל פרישה. יחד עם זאת, אמצעי המשמעת מידתיים המה. בין היתר, מתבטא הדבר בכך, שהתביעה לקחה בחשבון, על אף הכל, את שירותו הטוב למדינה במשך שנים רבות, ואת לקיחת האחריות על ידו, על אתר. לפיכך, לא עתרה התביעה לפסילה משירות המדינה. אשר על כן, החלטנו לכבד את הסדר הטיעון.

13. סוף דבר

- בית הדין מכבד את הסדר הטיעון, ומטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים:
- א. נזיפה חמורה.
 - ב. הפקעת משכורת קובעת אחת, שתנוכה מתשלומי פרישתו החוקיים.
 - ג. הנאשם יפרוש משירות המדינה ביום 01/02/2014 ועד אז תישאר השעייתו בעינה.

גזר הדין ניתן ביום 26/01/2014, כ"ה שבט תשע"ד, בהעדר הצדדים, להם יועבר באחת מדרכי המסירה המקובלות.

גבי סוזי לוי
חברת המותב

עו"ד אפרת נאות מרקוביץ
חברת המותב

עו"ד אברהם בן קרת
יו"ר המותב